

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2OboE/69/2013
Identifikačné číslo spisu:	8209202346
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8209202346.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom Ul. Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému E. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Marhaň č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka HOOS, Vážecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, AK, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, vedenej pod sp. zn. EX 2678/2009 súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorského úradu Bratislava, Ul. Záhradnícka č. 62, 821 08 Bratislava, o vymożenie pohľadávky 177,93 € s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 10. apríla 2013, č. k. 3CoE/156/2012-55, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov uznesením z 20. augusta 2012, č. k. 6Er/203/2009-24 vstup Zdrużenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného nepripustil, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil s tým, že o trovách exekúcie súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie samostatným uznesením. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok je nespôsobilým exekučným titulom, pre ktorý dôvod exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 10. apríla 2013, č. k. 3CoE/156/2012-55 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o nepripustení vedľajšieho účastníka na strane povinného do konania tak, že vstup Zdrużenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, 080 05 Prešov pripustil, uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, o jej zastavení a vo výroku o trovách konania potvrdil a návrh na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom konaní na poskytnutie

spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania, nie je potrebný pre rozhodnutie vo veci výklad práva Európskeho spoločenstva, podávaný Súdny dvorom v konaní o prejudiciálnej otázke. V tejto súvislosti odvolací súd dodal, že podľa judikatúry Súdneho dvora, je vecou členských štátov, aby sa vyrovnali s otázkou, či v konkrétnom prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (rozsudok Súdneho dvora Pannon C-243/08). Odvolací súd konštatoval, že kým Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza zo vzorového okruhu klauzúl, slovenský zákonodarcu upravil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na základe indikatívneho výpočtu neprijateľných podmienok (§ 53 ods. 4 OZ). Odvolací súd ďalej považoval za potrebné zdôrazniť, že možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním a všeobecným súdom nebráni súdnej kontrole zmluvných podmienok. Na základe uvedených skutočností odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. zamietol.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa

rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné